

Mulțumesc, de asemenea, persoanelor consacrate care lucrează în cadrul Arhiepiscopiei de București. Avem bucuria să știm că o muncă statonică și plină de sacrificii se desfășoară prin ele în parohiile noastre în favoarea celor mai lipsiți, însingurați, bolnavi, de toate vârstele. Munca voastră rămâne ca semn viu de dăruire și bucurie, piatră de temelie pentru un prezent și un viitor mai plin de dragoste, mai puțin egoist, mai uman, mai creștin. Activitatea noastră din spitale, grădinițe, școli, tipografie, editură, birouri, case parohiale, rodește pentru acum și pentru viitor. Îmi place să văd mereu această legătură dintre prezent și viitor, în tot ceea ce are loc în Biserică și în lume, ținând prezente învățăturile istoriei trecutului. Și în acest sens, mă gândesc cu speranță la exemplul vostru de persoane consacrate: lucrarea voastră pune în terenul inimilor de toate vârstele semințele generozității, ale jertfei, ale evlaviei, ale iubirii, ale dreptății... Aceste semințe rodesc în prezent pentru viitor.

Sfântul Părinte Papa Francisc a voit ca acest an să fie dedicat vieții consacrate și ne bucurăm că împreună cu toată Biserica universală putem să vă spunem încă o dată, în atâtea feluri, cât de mult vă prețuim pe voi toți din toate Congregațiile, Ordinele și Mișcărilor bisericesti și cât de mult ne bucurăm de prezența și de activitatea voastră. Rugăciunea și dragostea noastră vă vor însoți mereu.

Tot sunt la capitolul recunoștinței și al mulțumirilor, astfel că vreau să mă adresez și celor mai mulți care formează Biserica noastră: laicii de toate categoriile și vârstele; laicii cunoscuți și necunoscuți din toate parohiile noastre. Apreciez apropierea și dragostea voastră de Biserică, voința voastră de a sprijini activitățile și proiectele noastre pastorale, formarea viitoarelor generații care vor constitui Biserica noastră de mâine pe

teritoriul Arhiepiscopiei.

Vă mulțumesc tuturor pentru tot efortul și toată jertfa depusă spre binele moral și spiritual al familiilor noastre și deci al societății și al Bisericii. Vă mulțumesc pentru dragostea voastră față de Biserică și pentru tot ceea ce faceți ca în țara noastră să crească simțul demnității, al dreptății, al respectului, al toleranței, al generozității, al iubirii, al păcii.

Binele pe care-l săvârșim este singura lampă ce nu poate fi stinsă de nicio suferință, de nicio furtună și nici de suflul morții.

Vă mai mulțumesc pentru că stați alături de preoții noștri și știți să vedeți în parohiile și bisericile noastre locuri de primire, de sfat, de rugăciune, de unitate.

Și încă ceva: să ne iertați pentru lipsurile noastre.

În fața lui Isus, Pruncul și Domnul nostru, mici și mari, cunoscuți și necunoscuți, uniți în aceeași bucurie sărbătorească și sfântă cu alți frați de-ai noștri care nu fac parte din Biserica Catolică, să ne rugăm în aceste zile pentru binele tuturor de aici și de pretutindeni, pentru pace și prosperitate spirituală și materială; să ne rugăm și pentru cei care nu se roagă, să sperăm și pentru cei care nu mai au putere să spere, să implorăm bucurie și pentru cei care nu știu să o implore de Sus. Să ne rugăm ca drumul nostru, al tuturor, să fie senin chiar dacă el rămâne cu cruci presărat. Și să punem rugăciunile noastre în grija Preacuratei, iar Ea, Maica Bisericii și Regina Cerului și a pământului, va prezenta speranțele și așteptările noastre în fața Pruncului, ca El să le transforme în pace și mântuire, har și speranță, îndurare și iubire dumnezeiască.

Și tuturor vă doresc Crăciun fericit și un An Nou binecuvântat! La mulți ani!

Lăudat să fie Isus Cristos!

25 decembrie 2014 * **NAȘTEREA DOMNULUI, CRĂCIUNUL**

LECTURA I

Toate marginile pământului vor vedea mântuirea Dumnezeului nostru.

Citire din cartea profetului Isaia 52,7-10

Cât sunt de plăcute pe munți picioarele celui care aduce vestea cea bună, care anunță pacea, care vestește binele, care anunță mântuirea, zicând Sionului: „Dumnezeul tău domnește”. Un glas! Străjerii tăi înalță împreună un strigăt de bucurie, pentru că văd cu ochii că Domnul se întoarce în Sion. Tresăltați, strigați de bucurie, ruine ale Ierusalimului, pentru că Domnul mângâie poporul său și răscumpără Ierusalimul! Domnul și-a descoperit brațul său cel sfânt înaintea tuturor popoarelor, căci au văzut toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 97(98),1.2-3ab.3cd-4.5-6 (R.: 3cd)

R.: Au văzut toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru!

Cântați-i Domnului un cântec nou, pentru că a făcut lucruri minunate; dreapta și brațul lui cel sfânt i-au venit în ajutor! **R.**

Domnul și-a făcut cunoscută mântuirea și-a descoperit dreptatea înaintea neamurilor, și-a adus aminte de îndurarea și fidelitatea lui față de casa lui Israel. **R.**

Toate marginile pământului au văzut mântuirea Dumnezeului nostru! Stigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului! Aclamați, cântați psalmi și tresăltați de bucurie! **R.**

Cântați-i Domnului imnuri cu harpa, cu harpa și în cântări de psalmi! Sunând din trompetă și din corn, strigați de bucurie în fața Domnului, regele nostru! **R.**

LECTURA A II-A

Dumnezeu ne-a vorbit nouă prin Fiul.

Citire din Scrisoarea către Evrei 1,1-6

După ce în trecut a vorbit în multe rânduri și în multe moduri părinților noștri prin profeți, Dumnezeu, în aceste zile din urmă, ne-a vorbit nouă prin Fiul, pe care l-a pus moștenitor a toate, prin care a făcut și veacurile. Acesta, fiind strălucirea gloriei și chipul ființei sale și ținând totul prin cuvântul puterii sale, după ce a săvârșit purificarea păcate-

lor, s-a așezat la dreapta maiestății, în ceruri, devenind cu atât mai presus decât îngerii, cu cât a moștenit un nume mai deosebit decât al lor. De fapt, căruia dintre îngeri i-a spus vreodată: „Fiul meu ești tu; eu astăzi te-am născut” și iarăși: „Eu îi voi fi lui Tatăși el îmi va fi Fiul”? Dar, din nou, când îl introduce pe primul născut în lume, spune: „Și să-l adore toți îngerii lui Dumnezeu!”

Cuvântul Domnului

ALELUIA

(Aleluia) Ne-a strălucit o zi sfântă. Veniți, neamuri, și adorați-l pe Domnul! Astăzi a coborât pe pământ o lumină mare. (Aleluia)

EVANGHELIA (forma prescurtată)

Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi.
Citare din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 1,1-5.9-14

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.

Acesta era la început la Dumnezeu. Toate au luat ființă prin el și fără el nu a luat ființă nimic din ceea ce există. În el era viața și viața era lumina oamenilor, iar lumina în întuneric luminează, dar întunericul nu a cuprins-o.

Cuvântul era lumina adevărată, care, venind în lume, luminează pe orice om. Era în lume și lumea a luat ființă prin el, dar lumea nu l-a cunoscut. A venit la ai săi, dar ai săi nu l-au primit. Însă celor care l-au primit, celor care cred în numele lui, le-a dat puterea de a deveni copii ai lui Dumnezeu, care, nu din sânge, nici din voința trupului, nici din voința bărbatului, ci din Dumnezeu s-au născut.

Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi, iar noi am văzut gloria lui, glorie ca a unicului născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.

Cuvântul Domnului

adevărat din Dumnezeu adevărat.

Tot Sfântul Luca ne transmite că în același ținut erau unii păstori care trăiau pe câmp și păzeau turmele pe timpul nopții. Și le-a apărut un înger al Domnului și gloria Domnului i-a învăluit în lumină, iar ei au fost cuprinși de mare spaimă. Îngerul le-a spus: „Nu vă temeți, căci, iată, vă vestesc o mare bucurie care va fi pentru tot poporul: astăzi în cetatea lui David vi s-a născut Mântuitorul care este Cristos Domnul”.

Profetul Isaia care trăise multe secole înainte, vorbea despre Nașterea lui Isus ca și cum ar fi fost martor ocular; el spunea *Un copil ni s-a născut, un fiu ni s-a dat nouă. Stăpânirea va fi pe umerii lui* (Is 9,5). Care stăpânire? Adică ce putere avea pe umerii lui acel Copil care în ceasul venirii pe lume nu avea un acoperiș deasupra capului, iar ca leagăn nu avea decât ieslea animalelor?

Cu îngerul care le anunța păstorilor nașterea Mântuitorului s-a unit o mulțime din oastea cerească, laudându-l pe Dumnezeu și spunând: *Mărire în înaltul cerurilor lui Dumnezeu, și pe pământ pace oamenilor pe care el îi iubeste* (Lc 2,13-14).

În aceste cuvinte rostite de glasurile îngerilor găsim răspunsul la întrebarea noastră: ce Stăpânire sau care putere stătea pe umerii Pruncului Isus? O putere unică; puterea pe care numai El o are. Numai El are puterea de a pătrunde în sufletul fiecărui om cu pacea care vine de Sus. Numai El are puterea să-i facă pe oameni să devină fii ai lui Dumnezeu. Numai El poate să ridice istoria fiecărui om la înălțimea slavei lui Dumnezeu. Numai El!

În acest sens ne amintim de cuvintele Sfântului Paul din scrisoarea către Tit: *Dar când s-a arătat bunătatea și iubirea de oameni a lui Dumnezeu mântuitorul nostru - nu*

prin faptele pe care le-am fi făcut noi în dreptate, ci după îndurare - el ne-a mântuit prin baia renașterii și reînnoirii Duhului Sfânt, pe care l-a revărsat din belșug asupra noastră prin Isus Cristos, mântuitorul nostru, pentru ca, justificați prin harul lui, să devenim în speranță moștenitori ai vieții veșnice (Tit 3,4-7).

Născându-se, Isus aduce în lume pace și mântuire, har și speranță, îndurare și iubire dumnezeiască.

Sărbătoarea Crăciunului adâncește certitudinea că Biserica are aceste daruri divine aduse de Isus și ne spune că ea dorește să ne împărtășească pe toți cu ceea ce i-a fost dat: mântuire, pace, Cuvânt, iubire milostivă, renaștere și înnoire în Duhul Sfânt.

Așa cum am mai spus-o și altă dată, noi, preoții, slujitorii Bisericii și ai poporului lui Dumnezeu, ne bucurăm când credincioșii, prin apropierea de Sfintele Taine, primesc din darul Mântuirii, din darul păcii, din pâinea Cuvântului și a iubirii iertătoare.

Și pentru că am amintit de preoți, vreau să le mulțumesc și de această dată pentru munca lor depusă zi de zi; nu numai pentru drumurile făcute la căpătâiul bolnavilor sau însoțind pe frații noștri răposați pe ultimul lor drum; nu numai pentru lucrarea lor plină de răbdare și abnegație, ci pentru fidelitatea lor aleasă, pentru suportarea suferințelor și a umilințelor, pentru crucea singurătății și a greșelilor, pentru iubirea de Biserică, pentru dragostea de unitate izvorâtă din hrana euharistică și iubirea frățească. Vă mulțumesc, dragi colegi, că sunteți alături de mine în preocupările pastorale, în temerile și grijile care ne vizitează, dar și în speranțele care ne mângâie, întărindu-ne.

Vă mulțumesc pentru statornicia voastră, care devine piatră de temelie de viitor pentru comunitățile noastre parohiale unde vă desfășurați activitatea.

Scrisoare Pastorală a ÎPS Ioan Robu cu ocazia sărbătorii Nașterii Domnului nostru Isus Cristos

- Crăciun 2014 -

La Crăciun ne întoarcem privirea spre Nașterea lui Isus Cristos, așa cum este redată în Evanghelii.

Sfântul Luca ne spune că Iosif a urcat din Galileea, din cetatea Nazaret, către Iudeea, în cetatea lui David, care se numește Betleem (...) împreună cu Maria, logodnica lui (...) Dar pe când erau ei acolo, s-au împlinit zilele ca Maria să nască și l-a născut pe fiul ei, primul născut, l-a înfășat și l-a culcat în iesle, pentru că nu era loc de găzduire pentru ei (Lc 2,4-7).

Aflăm astfel că venirea în lume a Fiului Mariei a avut loc nu într-o casă, care este locuința oamenilor, ci într-un ambient destinat animalelor. Semnul sărăciei, al umilinței însoțea nașterea lui Isus, deși el era Fiul Tatălui ceresc, Dumnezeu din Dumnezeu, Lumină din Lumină, Dumnezeu